

Một bài trên mạng VietNamNet mô tả phúng vờ và nêu lên các con số cho thấy người Việt Nam hiện nay rất ít đọc sách.

Theo bài này thì trung bình mỗi năm một người Việt Nam chỉ mua “đọc hết” một cuốn sách. Đem tổng số sách (không kể sách giáo khoa) chia cho dân số, tính bình quân cho mỗi người Việt để có được tỷ lệ cuốn sách. Trong số đó, phần lớn chỉ là sách giải trí mà không bổ ích trí thức. Một giám đốc nhà sách bị quan hỏi nhân viên, nghĩ rằng sách số sách để còn ít hơn nhân viên. Nhưng cuốn sách có giá trị trên thị trường, được dịch ra tiếng Việt chỉ in khoảng 500 cuốn, trong một triệu dân số 85 triệu. Có người so sánh, cho biết dân Thái Lan mỗi năm trung bình một người đọc khoảng năm cuốn sách, tức là đọc nhiều gấp bảy lần một người Việt.

Người ta đọc sách nhiều thì trình độ hiểu biết cao hơn, cách suy nghĩ cũng chín chắn hơn. Nói chung, việc đọc sách cho con người ích lợi cho con người kinh tế quốc dân. Các nhà nghiên cứu phát triển cho biết khi dân một nước đọc sách nhiều hơn thì họ đầu tư gia nhập vào đời sống kinh tế hiện đại hơn vì bằng giờ làm nghề gì cũng phải có kiến thức. Ở các nước có mức thu nhập thì dân ít đọc sách. Nhưng việc đọc sách đem lại ích lợi kinh tế nhiều hơn khi họ tập trung toàn xã hội chỉ không tập trung trong một tầng lớp “ưu tú” ở các thành phố. Bài báo trên VietNamNet đã nêu thí dụ về nước Mỹ, như sau: “Cái hay ở Mỹ là tri thức sách vở, kiến thức của mỗi người được lan tỏa đến số đông hơn là chỉ một nhóm người ở châu Âu.” Vì trình độ kiến thức chung cao cho nên “Chỉ có nước Mỹ mới sinh ra những người phú như Bill Gates, Steve Jobs... - những người sáng tạo khoa học, trí tuệ.”

Người Việt Nam bây giờ ít mua sách, chỉ vì người lớn thì coi phim ảnh, thanh niên thì coi trình diễn nhạc trẻ và coi báo đăng hình quần áo giầy dép mới nhất. Cho nên mỗi có cần các thiêu nhân tôn thờ ca sĩ người quốc, ôm hôn cái ghế mà thán thưởng người người lên. Mỗi có cần một cô chủ tịch công ty xây dựng đi thăm công trường dự xi măng, nhôm vôi sắt mà lại

mức váy hàng, đi giày cao gót cũng màu hàng giày như đang đi mua sắm.

Nhưng không nói gì đến những dân thường, mà chỉ những người lãnh đạo Đảng Cộng sản cũng không chịu đọc sách nữa. Như ông Nguyễn Phú Trọng hàng năm. Trong hai ngày Trung ương Đảng mở rộng và rồi, ông tặng bí thư khách đến những Công Sản Việt Nam sẽ không chấp nhận “tam quyên phân lập”. Riêng câu này đã ghi tên Nguyễn Phú Trọng vào lịch sử sẽ thoái hóa trong nhân loại. Loài người tiến bộ, mình không theo kịp, rồi còn đi thụt lùi, cho nên gọi là thoái hóa. Từ thế kỷ 17, 18, trong nhân loại đã nảy ra ý kiến phải đi trên quyên hành của những người cai trị. Vì thế phải tách ra ba thế quyên: Có người soạn ra luật pháp; có người chỉ lo thi hành luật pháp; và những người khác nắm quyền phán đoán xem có hành động nào sai luật luật pháp hay không. Từ thế kỷ 18 đã hiểu được gia đình gia đình tiến bộ nhanh nhất và cao nhất về kinh tế, văn hóa, và xã hội. Loài người đã rút kinh nghiệm như vậy hàng 200 năm nay. Bây giờ ông Nguyễn Phú Trọng như thế nào bác bỏ không chấp nhận “phân quyên!” Như vậy chúng phải là thoái hóa thì gọi là cái gì? Điều đáng kinh ngạc là, sau khi ông Nguyễn Phú Trọng nói trắng tráo như thế, không thấy có ai trong Quốc Hội và trong tòa án tối cao Việt Nam mà miêng bàn một câu nào cả! Trên lý thuyết hàng năm quyên lập pháp và thi pháp; những ngành ngành miêng. Tình trạng thoái hóa không phải là đọc quyên của ông tặng bí thư đến Cộng sản!

Lời tuyên bố trên cũng chúng tôi ông Nguyễn Phú Trọng không chịu đọc sách. Có một cuốn sách bán ở Hà Nội, ai có thời giờ làm nên mua một cuốn gọi cho ông tặng bí thư để giúp ông mở mắt ra. Đó là cuốn “Người ở Trung Quốc và những căn bệnh trong nhân cách” của Hà Tông Thông, do Phạm Bá Đức, nhà xuất bản Công An Nhân Dân in năm 2007. Ông Hà Tông Thông khách liếm để kích thích chuyên chế Trung Quốc trong hàng 2,000 năm lịch sử. Cho nên ông viết rõ ràng chúng có phân quyên mới thụt sâu dân chúng.

Hà Tông Thông viết ca ngợi chế độ do dân chúng, thế hiện qua việc cai trị bằng hiến pháp, luật pháp, mà ông gọi là Hiến Chính. Trang 40 cuốn sách trên, tác giả viết: “Nguyên tắc của pháp trị là: Mọi người do cá nhân với khả năng làm nên những hành vi của cá nhân và cá nhân quyên.” Trang sau, ông nêu ra tiêu chuẩn: “Bản thân hiến pháp có bao hàm tất cả những hành vi của cá nhân và ràng buộc quyên lập chính trị không. Và trên thực tế nó có ràng buộc, hàng chúng quyên lập chính trị một cách có hiểu được hay không?” Và Hà Tông Thông khách để: “Nguyên tắc phân quyên là để tránh lỗi của Hiến Chính; chúng yêu là tách biệt quyên thi pháp với quyên hành chính, thế hiện ở chế độ pháp phải để cá nhân lập.”

Chúng chúng ông Nguyễn Phú Trọng chúng hàng để mắt đến những ý kiến nêu trên. Mà đây không phải là ý kiến của “những thế lực thù địch” nào cả. Đây là một tác giả người Trung Quốc, sách đã phải ở Trung Quốc, là để cá nhân nhà xuất bản Công An Nhân Dân Việt Nam in ra. Trong hàng ngũ công an cũng có những người mua phải những ý kiến tiến bộ như vậy. Thế mà cả ông tặng bí thư là những người và hàng cùng với Trung ương Đảng chúng ai chịu đọc sách cả!

Nhân lúc Việt Nam đang bàn sáa hißn pháp, cũng xin trích ý kiến của Hà Tông Trá giới thích tßi sao của phân quyßn: “Ràng buộc và hạn chế quyền hạn và hành vi của chính phủ, đó là nhiệm vụ chủ yếu của hißn pháp.” Ai đọc qua bản hißn pháp nước Mỹ thì thấy rõ ý Hà Tông Trá. Hơn hết các điều trong bản hißn pháp nước Mỹ đó toàn là những giới hạn quyền hành của chính phủ liên bang. Đọc cuốn sách của Hà Tông Trá thấy ông cho là chính chế độ chuyên chế gây ra bao nhiêu điều đáng xấu hổ cho người Trung Hoa; thí dụ như tính độc tài, không có tinh thần trách nhiệm, nßnh trên nßt dưới, hèn yếu, nhu nhược, vân vân!

Hà Tông Trá trích lời triết gia người Anh John Stuart Mill: “Chế độ chuyên chế, xét về bản chất, nó đã có khuynh hướng dùng chính sách ngu dân!” (trong bản dịch đã viết thêm tên triết gia Mill thành Miel, nhiều lỗi; mặc dù cuốn sách Bàn về Tự Do của J.S. Mill đã được dịch và in ở Việt Nam). Trang 703, Hà Tông Trá còn bình luận: “Chính sách ngu dân bao giờ cũng đi đôi với việc bóp quan tài của công, cấm tự do ngôn luận... cùng dßa vào nhau mà thành hình.” Mặc dù trang sau, ông viết thêm: “Triết lý chuyên chế là triết lý ác ôn nhất trên thế gian! Hơn chế độ tự do ngôn luận là thâm hiểm nhất, xảo trá nhất, bẩn thỉu nhất, tàn nhẫn nhất trong các thể chế chính trị!”

Nếu mấy ông bà trong Trung Quốc đang Công Sơn Việt Nam chịu khó đọc Hà Tông Trá thì chắc hẳn họ sẽ thấy phải tự do ngôn luận cho người dân, để ít nhất tránh khỏi những lời kết tội: “Thâm hiểm nhất, xảo trá nhất, bẩn thỉu nhất, tàn nhẫn nhất;” và cái tội “ngu dân”. Trên hết, phải bắt đầu tôn trọng và thực hiện quy tắc phân quyền; đừng có nghe ông Nguyễn Phú Trọng.

Bao giờ đất nước có tự do thì người dân mới có hứng thú đọc sách. Nhà tác giả bài trên VietNamNet viết về những người thành công trong xã hội Mỹ: “...chúng ta môi trường đó mới giúp những người có phát minh, sáng kiến có thể giàu có được. Họ chính là những người đang làm ra sản phẩm và hàng hóa cho trẻ con người. Việt Nam thì không thể có chuyên nghiệp.”

Thực ra không thể nói có liên hệ nhân quả trực tiếp giữa trình độ kiến thức của dân chúng Mỹ với sự thành công của những nhà kinh doanh Bill Gates và Steve Jobs. Hai hiện tượng diễn ra song song; cả hai đều cùng do một nguyên nhân gây nên, là xã hội tự do. Khi các ngành báo chí, xuất bản được tự do thì dân chúng sẽ đọc sách nhiều hơn; khi các nhà kinh doanh được tự do thì những người có sáng kiến táo bạo dễ dàng thành công hơn. Muốn bỏ dßm xã hội được tự do thì phải thực chế theo quy tắc phân quyền, mới người Việt Nam phải nhận cho ông Nguyễn Phú Trọng điều đó ông đọc thêm. Hy vọng ông sẽ hiểu ra rằng công nghệ là không phân biệt mà quy định lập pháp, hành pháp, và tư pháp là của trẻ sơ sinh bắt đầu kinh tế của dân tộc.

Nguyễn Phú Trọng không đọc sách

Tên: Ngô Nhân Dụng

Tháng: 01, Năm: 2012, Ngày: 22:05
